

31993R2825

L 258/6

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

16.10.1993

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2825/93**z dnia 15 października 1993 r.****ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w zakresie ustalania i udzielania dostosowanych refundacji w odniesieniu do zbóż wywożonych w postaci niektórych napojów spirytusowych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2193/93⁽²⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 5,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3813/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. w sprawie jednostki rozliczeniowej i kursów przeliczeniowych, jakie mają być stosowane do celów wspólnej polityki rolnej⁽³⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 13 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 przewiduje, że o ile konieczne jest wzięcie pod uwagę szczególnych cech produkcji niektórych napojów spirytusowych otrzymywanych ze zbóż, kryteria udzielania refundacji wywozowych mogą być dostosowane do tej szczególnej sytuacji; wydawałoby się, że konieczne jest zapewnienie takiego dostosowania dla niektórych napojów spirytusowych, kiedy z jednej strony cena zbóż w chwili wywozu nie jest powiązana z ceną zbóż w chwili produkcji i z drugiej strony końcowy produkt pochodzi z mieszanki licznych produktów, tak że niemożliwe stało się monitorowanie tożsamości zbóż zawartych w produkcie końcowym przeznaczonym na wywóz, tym bardziej, że te napoje spirytusowe są również poddawane obowiązkowemu dojrzewaniu przez przynajmniej trzy lata;

trudności o tym charakterze napotymano w szczególności jeżeli chodzi o szkocką whisky, irlandzką whiskey i hiszpańską whisky;

zwykły system refundacji powinien, w możliwie największym stopniu, być stosowany na podobnej podstawie; refundacja powinna być więc wypłacana za zboża spełniające warunki przewidziane w art. 9 ust. 2 Traktatu, używane proporcjonalnie w kategoriach ilości wywożonych napojów spirytusowych; w tym celu ilości takich destylowanych zbóż powinny być pomnożone przez ogólny zryczałtowany współczynnik wyliczony na podstawie krajowych danych statystycznych dostarczanych przez zainteresowane Państwa Członkowskie; wydaje się, że wykorzystanie stosunku między całkowitymi

ilościami danych napojów spirytusowych, które zostały wywiezione, a całkowitymi ilościami, które zostały sprzedane, stanowi solidną i prostą podstawę; niezbędne jest określenie, co rozumie się przez „całkowite ilości wywiezione” i „całkowite ilości wprowadzone do obrotu”; do celów określenia ilości zbóż destylowanych i współczynnika powinno się wyłączyć ilości podlegające ustaleniom dotyczącym uszlachetniania czynnego;

niezbędne jest uwzględnienie współczynnika, który ma zostać dostosowany w szczególności w celu ochrony przed możliwością, że wypłaty refundacji mogłyby służyć anormalnemu zwiększeniu zapasów;

artykuł 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 przewiduje możliwość zróżnicowania refundacji stosownie do miejsca przeznaczenia; dlatego też powinny zostać zapewnione obiektywne kryteria, które prowadziłyby do zniesienia refundacji dla niektórych miejsc przeznaczenia;

powinien zostać ustalony dzień określający obowiązującą stawkę refundacji; dzień ten powinien być związany przede wszystkim z czasem, w którym zboża są umieszczane pod kontrolą, i, dla ilości następnie destylowanych, z każdym fiskalnym okresem destylacji; przed wypłaceniem refundacji musi zostać przedstawiony dowód w formie deklaracji destylacji, stwierdzającej, że zboża te zostały poddane destylacji; taka deklaracja musi zawierać informacje konieczne do wyliczenia refundacji; pierwszy dzień każdego fiskalnego okresu destylacji może również być terminem operacyjnym dla rolniczego kursu przeliczeniowego zgodnie z art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 3813/92;

do celów niniejszego rozporządzenia konieczne jest odnotowanie, że produkty opuściły Wspólnotę i w niektórych przypadkach również określenie ich miejsca przeznaczenia; zatem konieczne jest wykorzystanie definicji wywozu określonej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny⁽⁴⁾ i wykorzystanie dowodów przewidzianych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych⁽⁵⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1708/93⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21.⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 5.8.1993, str. 22.⁽³⁾ Dz.U. L 387 z 31.12.1992, str. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 351 z 14.12.1987, str. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 77.

w celu ustalenia współczynnika powinno się wprowadzić obowiązek dostarczenia dowodu, że ilości napojów spirytusowych zostały wywiezione; właściwe jest, aby przewidzieć, że art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 754/76 z dnia 25 marca 1976 r. w sprawie stosowania stawek celnych wobec towarów powracających na obszar celny Wspólnoty ⁽¹⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1147/86 ⁽²⁾ powinien być stosowany do towarów powracających na terytorium Wspólnoty, jeżeli spełnione są specjalne warunki;

powinien istnieć wymóg, by Państwa Członkowskie przekazywały Komisji niezbędne informacje;

w celu zagwarantowania ciągłości w systemie udzielania refundacji wywozowych dla danych produktów niniejsze rozporządzenie powinno stosować się od dnia 1 lipca 1993 r., z wyjątkiem nowych przepisów odnoszących się do deklaracji i kontroli oraz niektórych kursów i współczynników wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady ustalania i udzielania refundacji wywozowych w odniesieniu do zbóż wywożonych w postaci napojów spirytusowych, jak określono w art. 13 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 i dla których obowiązkowy okres dojrzewania o długości przynajmniej trzech lat jest częścią procesu produkcyjnego.

2. Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów art. 6 ust. 1, rozporządzenie Rady (EWG) nr 3035/80 ⁽³⁾ nie ma zastosowania do napojów spirytusowych określonych w ust. 1.

Artykuł 2

Refundacje określone w art. 1 mogą być udzielane w odniesieniu do zbóż spełniających warunki ustanowione w art. 9 ust. 2 Traktatu i wykorzystywanych w produkcji napojów spirytusowych objętych kodami CN 2208 30 91 i 2208 30 99 wytwarzanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1576/89 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 89 z 2.4.1976, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 105 z 22.4.1986, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 323 z 29.11.1980, str. 27.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 160 z 12.6.1989, str. 1.

Artykuł 3

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „dany okres destylacji” oznacza okres odpowiadający okresowi destylacji uzgodnionemu między beneficjentem a organami celnymi lub innymi właściwymi władzami do celów kontroli podatku akcyzowego (okres fiskalny);
- b) „całkowite ilości wywiezione” oznaczają ilości napojów spirytusowych spełniające warunki art. 9 ust. 2 Traktatu i wywiezione do miejsca przeznaczenia, dla których stosuje się refundację. Dowody, jakie należy przedstawić, wymienione są w art. 13 niniejszego rozporządzenia;
- c) „całkowite ilości wprowadzone do obrotu” oznaczają ilości napojów spirytusowych spełniające warunki art. 9 ust. 2 Traktatu, które zostały ostatecznie wysłane z zakładów produkcji lub pomieszczeń magazynowania w celu ich sprzedaży do spożycia przez ludzi;
- d) „umieszczone pod kontrolą” oznacza oddanie pod procedurę kontroli celnej lub procedurę administracyjną dającą równoważne gwarancje, zbóż przeznaczonych do wytwarzania napojów spirytusowych określonych w art. 2.

Artykuł 4

1. Ilości zbóż, które kwalifikują się do refundacji, są ilościami umieszczonymi pod kontrolą i destylowanymi przez uprawnionych do refundacji podczas danego okresu destylacji, ważonymi przez współczynnik ustalany corocznie w stosunku do każdego zainteresowanego Państwa Członkowskiego i mający zastosowanie w odniesieniu do wszystkich uprawnionych zainteresowanych stron; współczynnik wyraża średni stosunek między całkowitymi ilościami wywiezionymi a całkowitymi ilościami danych napojów spirytusowych wprowadzonymi do obrotu, na podstawie tendencji odnotowanej w tych ilościach podczas kilku lat odpowiadających średniemu okresowi dojrzewania przedmiotowego napoju spirytusowego.

Do celów określenia ilości zbóż destylowanych i współczynnika, ilości, które podlegają ustaleniom dotyczącym uszlachetnienia czynnego, są wyłączone.

2. Po obliczeniu współczynnika należy również uwzględnić zmiany w zapasach jednego z przedmiotowych napojów spirytusowych.

3. Współczynnik może różnić się w zależności od wykorzystanego zboża.

4. Właściwe władze w regularnych odstępach czasu sprawdzają wielkość faktycznie wywiezioną i wielkość zapasów.

Artykuł 5

Współczynnik określony w art. 4 ust. 1 ustalany jest przed dniem 1 lipca każdego roku.

Współczynnik stosuje się od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca roku następnego.

Współczynnik ustala się zgodnie z informacjami dostarczonymi przez Państwa Członkowskie za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia lat poprzedzających rok ustalenia.

Artykuł 6

1. Stosowana stawka refundacji jest stawką ustaloną zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 3035/80.

2. Stawka refundacji i rolniczy kurs przeliczeniowy są takie, jak obowiązujące w dniu, w którym zboża umieszczane są pod kontrolą.

Jednakże w odniesieniu do ilości destylowanych w każdym z fiskalnych okresów destylacji następujących po okresie, w którym miało miejsce umieszczenie pod kontrolą, stawki te są stawkami obowiązującymi pierwszego dnia każdego danego fiskalnego okresu destylacji.

Artykuł 7

1. Jeżeli wymagają tego sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków, refundacja zostaje zniesiona dla niektórych miejsc przeznaczenia.

2. Jeżeli refundacja zostaje zniesiona na mocy akapitu pierwszego lub jeżeli jest ponownie wprowadzana, współczynnik określony w art. 4 ust. 1 jest zmniejszany lub zwiększany, odpowiednio, proporcjonalnie do stosunku między ilościami wywiezionymi w roku poprzednim do miejsc przeznaczenia, dla których refundacja jest zniesiona lub ponownie wprowadzona i całkowitymi ilościami wywiezionymi w tym roku.

Artykuł 8

Dla celów niniejszego rozporządzenia zboża mogą być zastąpione sładem.

W takim przypadku współczynnik dla obliczenia jęczmiennego ekwiwalentu sładu wynosi 1,30.

Jednakże jeżeli sład umieszczany pod kontrolą jest sładem zielonym, z zawartością wilgoci między 43 a 47 %, współczynnik dla obliczania ciężaru równoważnikowego sładu o zawartości wilgoci 7 % wynosi 0,57.

Artykuł 9

1. Wyłącznie destylatorzy prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty są uprawnieni do refundacji.

2. Destylator przekazuje właściwym władzom przed zakończeniem każdego fiskalnego okresu destylacji deklarację zawierającą wszystkie dane szczegółowe konieczne do określenia refundacji, w szczególności:

a) wyszczególnienie zbóż lub sładu zgodnie z nomenklaturą Wspólnej Taryfy Celnej, w miarę potrzeby w podziale według jednolitych partii;

b) wagę netto produktów i zawartość wilgoci, w podziale według każdej partii wymienionej w lit. a);

c) potwierdzenie, że zboża spełniają warunki określone w art. 9 ust. 2 Traktatu;

d) miejsce magazynowania i destylacji.

Podczas fiskalnego okresu destylacji deklaracja może być uaktualniana w miarę postępu procesu destylacji w celu uwzględnienia większych lub mniejszych ilości faktycznie poddawanych destylacji.

3. Po każdym fiskalnym okresie destylacji destylator składa do właściwych władz deklarację, dalej nazywaną „deklaracją destylacji”, w której potwierdza, że przeprowadził destylację, w danym okresie destylacji, zbóż określonych w deklaracji określonej w ust. 2, w celu wyprodukowania jednego z przedmiotowych napojów spirytusowych; wskazuje on ilość otrzymanych produktów destylowanych. Deklaracja ta zostaje poświadczona przez władze przeprowadzające umieszczenie pod kontrolą.

4. Refundacja wypłacana jest po dostarczeniu dowodu, że zboża zostały umieszczone pod kontrolą i poddane destylacji.

5. Waga zbóż, jaką należy brać pod uwagę przy obliczaniu płatności, jest wagą netto, jeżeli zawartość wilgoci jest nie większa niż 15 %. Jeżeli zawartość wilgoci wykorzystanych zbóż jest większa niż 15 %, ale nie większa niż 16 %, waga, jaką należy brać pod uwagę, jest wagą netto pomniejszoną o 1 %. Jeżeli zawartość wilgoci wykorzystanych zbóż jest większa niż 16 %, ale nie większa niż 17 %, redukcja wynosi 2 %. Jeżeli zawartość wilgoci wykorzystanych zbóż jest większa niż 17 %, redukcja wynosi dwa punkty procentowe dla każdego punktu procentowego wilgoci powyżej 15 %.

Waga sładu innego niż sład zielony, jak określono w art. 8, którą należy brać pod uwagę przy obliczaniu płatności, jest wagą netto, jeżeli wilgotność nie jest większa niż 7 %. Jeżeli zawartość wilgoci wykorzystanego sładu jest większa niż 7 %, ale nie większa niż 8 %, waga, jaką należy brać pod uwagę, jest wagą netto pomniejszoną o 1 %. Jeżeli zawartość wilgoci wykorzystanego sładu jest większa niż 8 %, redukcja wynosi dwa punkty procentowe dla każdego punktu procentowego wilgotności powyżej 7 %.

Wspólnotową metodą odniesienia dla określania zawartości wilgoci zbóż i słoðu przeznaczonych do produkcji napojów spirytusowych określonych w niniejszym rozporządzeniu jest metoda przedstawiona w załączniku II do rozporządzenia Komisji 1908/84⁽¹⁾.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zweryfikowania dokładności deklaracji określonych w art. 9 i tych odnoszących się do bezpośredniej kontroli zbóż, procesu destylacji i wykorzystania otrzymanego destylowanego produktu.

Artykuł 11

1. Produkty uboczne przetwarzania są zwolnione z kontroli, jeśli ustalono, że nie przekraczają one ilości normalnie uzyskiwanych produktów ubocznych.
2. Nie przyznaje się żadnej refundacji, jeśli zboża lub sólð nie są solidnej właściwej jakości handlowej.

Artykuł 12

1. Refundacja wypłacana jest przez Państwo Członkowskie, w którym deklaracje określone w art. 9 są przyjmowane.
2. Refundacja jest wypłacana wyłącznie na pisemny wniosek podmiotu gospodarczego. Państwa Członkowskie mogą nakazać zastosowanie w tym celu specjalnego formularza.
3. Poza przypadkami siły wyższej, dokumenty wymagane do udzielenia refundacji muszą zostać złożone w ciągu 12 miesięcy od dnia, w którym władze przeprowadzające umieszczanie pod kontrolą zaakceptowały deklarację destylacji, w przeciwnym wypadku prawo do uzyskania refundacji przepada.

Artykuł 13

1. Dla celów art. 4 dostarczane są dowody, że ilości napojów spirytusowych, które spełniają warunki określone w art. 9 ust. 2 Traktatu, zostały wywiezione.
2. Obowiązujący dowód jest dowodem przewidzianym w rozporządzeniu (EWG) nr 3665/87.
3. Dla celów niniejszego rozporządzenia „wywóz” oznacza:
 - wywóz w rozumieniu art. 161 i 162 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92,
 - oraz
 - dostawy do miejsc przeznaczenia objęte art. 34 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87.
4. Produkty, które zostały umieszczone w magazynie żywności zatwierdzonym na podstawie art. 38 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, są również uważane za wywiezione. Gdy

produkty zostały umieszczone w takich magazynach, art. 38–41 wyżej wymienionego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 14

1. Napoje spirytusowe uważa się za wywiezione w dniu, w którym zakończono celne formalności wywozowe.
2. Deklaracja przedłożona po zakończeniu celnych formalności wywozowych musi zawierać:
 - a) wyszczególnienie danych napojów spirytusowych zgodnie z Nomenklaturą Scaloną;
 - b) ilości, wyrażone w litrach czystego alkoholu, wywożonych napojów spirytusowych;
 - c) opis, lub inne odniesienie, składu napojów spirytusowych umożliwiające określenie rodzaju wykorzystanych zbóż;
 - d) Państwo Członkowskie miejsca produkcji.
3. Dla celów ust. 2 lit. c), jeżeli napój spirytusowy uzyskano z różnych rodzajów zbóż i jest wynikiem późniejszej mieszanki, wystarczy podać ten fakt w deklaracji.

Artykuł 15

1. W odniesieniu do ilości napoju spirytusowego, która ma być uznana za wywiezioną, należy przedłożyć dowód określony w art. 13 wyznaczonym władzom w ciągu sześciu miesięcy od daty zakończenia celnych formalności wywozowych.
2. Jeżeli dowodu nie okazano w określonym terminie pomimo najlepszych starań eksportera w celu otrzymania go w tym terminie, może być przyznane przedłużenie terminu nieprzekraczające łącznie sześciu miesięcy.

Jednakże jeżeli dowód wywozu dostarczony zostaje po wyznaczonym terminie, który zezwoliłby na włączenie operacji wywozu do wywozu wykonywanego w tym samym roku kalendarzowym, przedmiotowa operacja wywozu połączona jest z wywozem dokonany w następnym roku kalendarzowym.

Artykuł 16

1. Jeżeli stosuje się procedurę tranzytu wspólnotowego, napoje określone w art. 13 ust. 1 poddawane są zewnętrznej procedurze tranzytu wspólnotowego.
2. Dla celów rozporządzenia (EWG) nr 754/76 napoje spirytusowe określone w art. 13 ust. 1 uważa się za towary, w odniesieniu do których zakończone zostały wymagane celne formalności wywozowe. Takie napoje nie mogą być dopuszczone do swobodnego obrotu, chyba że kwota odpowiadająca wypłaconej refundacji wywozowej zostaje zwrócona.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 5.7.1984, str. 22.

Artykuł 17

W przypadku gdy stosuje się art. 7, należy również dostarczyć dowód, że dane napoje spirytusowe dotarły do miejsca przeznaczenia, dla którego ustalono refundację.

W tym przypadku dowód przywozu do państwa trzeciego, w odniesieniu do którego stosuje się refundację, jest dowodem przewidzianym w art. 17 i 18 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87.

Artykuł 18

1. Zainteresowane Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o nazwach i adresach organów właściwych do stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Zainteresowane Państwa Członkowskie dostarczają Komisji przed dniem 16 lipca każdego roku następujące informacje:

- a) ilości zbóż i słołu spełniające warunki art. 9 ust. 2 Traktatu i destylowane w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia poprzedniego roku, w podziale zgodnie z Nomenklaturą Scaloną;
- b) ilości zbóż i słołu w podziale zgodnie z Nomenklaturą Scaloną, które podlegały ustaleniom dotyczącym uszlachetniania czynnego w tym samym okresie;
- c) ilości napojów spirytusowych objęte art. 2, w podziale zgodnie z kategoriami podanymi w art. 19, obejmujące zarówno ilości wywiezione jak i ilości wprowadzone do obrotu w tym samym okresie;
- d) ilości napojów spirytusowych produkowanych w ramach ustaleń dotyczących uszlachetniania czynnego i wywożonych do państw trzecich, w podziale zgodnie z kategoriami określonymi w art. 19;
- e) ilości napojów spirytusowych znajdujących się w magazynach w dniu 31 grudnia poprzedniego roku i ilości wyprodukowane w tym okresie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 października 1993 r.

3. Zainteresowane Państwa Członkowskie przekazują Komisji także informacje wymienione w lit. a)–d) na każdy kwartał roku kalendarzowego przed dniem 16 października, 16 stycznia i 16 kwietnia, w przypadku gdy takie informacje są dostępne.

Artykuł 19

Do celów art. 18:

- a) „whisky zbożowa” oznacza whisky wyprodukowaną ze słołu i zbóż;
- b) „whisky słodowa” oznacza whisky wyprodukowaną wyłącznie ze słołu;
- c) „irlandzka whiskey, kategoria A” oznacza whiskey wyprodukowaną ze słołu i zbóż, z mniej niż 30 % słołu;
- d) „irlandzka whiskey, kategoria B” oznacza whiskey wyprodukowaną z jęczmienia i słołu, z co najmniej 30 % słołu;
- e) zawartości procentowe różnych rodzajów zbóż wykorzystanych do wytworzenia napojów spirytusowych określonych w art. 14 ust. 3 ustalane są na podstawie całkowitych ilości różnych typów rodzajów wykorzystywanych do wytworzenia napojów spirytusowych określonych w art. 2.

Artykuł 20

Przepisy art. 1, art. 4 ust. 1 i art. 10 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1842/81⁽¹⁾ stosuje się w dalszym ciągu między dniem 1 lipca 1993 r. a datą stosowania art. 8, art. 9 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 10 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 21

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się z mocą od dnia 1 lipca 1993 r., z wyjątkiem art. 8, art. 9 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 10, które stosuje się od pierwszego fiskalnego okresu destylacji po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

W imieniu Komisji
René STEICHEN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 183 z 4.7.1981, str. 10.